

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

ततो धनं जयो वीरो विनिघ्नं स्तवसैनिकान् ॥ आससादरणे भीष्मपुत्रप्रेप्सुरमर्षणः ॥ ३५ ॥ तथैव समरे राजन्पितादेव व्रतस्तव ॥ आससादरणे पार्थस्वभानुरिव
भास्करं ॥ ३६ ॥ ततः सरथनागाश्वाः पुत्रास्तव जनेश्वर ॥ परिवव्रूरे भीष्मं जुगुप्सुश्च समंततः ॥ ३७ ॥ तथैव पाण्डवाराजन्परिवार्य धनं जयं ॥ रणाय महते युक्ता
दंशिता भरतर्षभ ॥ ३८ ॥ शारद्वतस्तोराजन्भीष्मस्य प्रमुखे स्थितं ॥ अर्जुनं पंचविंशत्यासायकानां समाचिनोत् ॥ ३९ ॥ प्रत्युद्रम्याथ विव्याध सात्यकिस्तं
शितैः शरैः ॥ पाण्डवप्रियकामार्थं शार्दूल इव कुंजरं ॥ ४० ॥ गौतमोऽपि त्वरायुक्तो माधवं न वभिः शरैः ॥ तृदिविव्याध संक्रुद्धः कंकपत्रपरिच्छदैः ॥ ४१ ॥ शैने योऽपि
ततः क्रुद्धश्चापमानम्यवेगवान् ॥ गौतमांतकरंतूर्णं समाधत्त शिलीमुखं ॥ ४२ ॥ तमापतंतं वेगेन शक्राशनिसमद्युतिं ॥ द्विधा चिच्छेद संक्रुद्धो द्रौणिः परमकोप
नः ॥ ४३ ॥ समुत्सृज्याथ शैने यो गौतमं रथिनां वरः ॥ अभ्यद्रव द्रुणे द्रौणिं राहुः खेशशिनं यथा ॥ ४४ ॥ तस्य द्रोण सुतश्चापं द्विधा चिच्छेद भारत ॥ अथैनं छिन्न
धन्वानं ताडयामास सायकैः ॥ ४५ ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय शत्रुघ्नं भारसाधनं ॥ द्रौणिं षष्ठ्या महाराज बाह्वोरुरसि चार्पयत् ॥ ४६ ॥ स विद्धो व्यथितश्चैव मुहूर्तं
कश्मलायुतः ॥ निषसाद रथोपस्थे ध्वजयष्टिं समाश्रितः ॥ ४७ ॥ प्रतिलभ्यततः संज्ञां द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ वार्ष्णेयं समरे क्रुद्धो नाराचेन समार्पयत् ॥ ४८ ॥
शैने यं स तु निर्भिद्य प्राविश द्धरणीतलं ॥ वसंतकाले बलवान्बिलं सर्पशिशुर्यथा ॥ ४९ ॥ अथापरेण भल्लेन माधवस्य ध्वजोत्तमं ॥ चिच्छेद समरे द्रौणिः सिंहना
दं मुमोच ह ॥ ५० ॥ पुनश्चैनं शरैर्घोरैश्छादयामास भारत ॥ निदाघांते महाराज यथामेघो दिवाकरं ॥ ५१ ॥ सात्यकोऽपि महाराज शरजालं निहत्य तत् ॥ द्रौ
णिमभ्याकिरत्तूर्णं शरजालैरनेकधा ॥ ५२ ॥ तापयामास च द्रौणिं शैनेयः परवीरहा ॥ विमुक्तो मेघजालेन यथैव तपनस्तथा ॥ ५३ ॥ शराणां च सहस्रेण पुनरेव
समुद्यतः ॥ सात्यकिश्छादयामास ननाद च महाबलः ॥ ५४ ॥ दृष्ट्वा पुत्रं च तं ग्रस्तं राहुणे वनिशाकरं ॥ अभ्यद्रव तश्चैव शैनेयं भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ ५५ ॥ विव्याध
च सुतीक्ष्णेन पृषत्केन महामृधे ॥ परीप्सन्स्वसुतं राजन्वार्ष्णेयेनाभिपीडितं ॥ ५६ ॥ सात्यकिस्तुरणे हित्वा गुरुपुत्रं महारथं ॥ द्रोणं विव्याध विंशत्या सर्वपारशवैः
शरैः ॥ ५७ ॥ तदंतरममेयात्मा कौंतेयः शत्रुतापनः ॥ अभ्यद्रव द्रुणे क्रुद्धो द्रोणं प्रति महारथः ॥ ५८ ॥